

λου καὶ ἐνισχύει τὴν φαντασίαν. Πεινῶντα στόμαχον, παραμυθῶν ἐπὶ ποσόν, κατασιγάζει, δῆθεν καὶ ἡ τῶν καφεποτῶν ὀλιγοφαγία καὶ ωχρότης διότι δηλαδὴ βραδύνει τὴν κατανάλωσιν τῆς ὁργανικῆς ὕλης. Δυσπεπτοῦντα στόμαχον ἢ ὀξυρευγμοῦντα ἢ κοπιωδῶς πέπτοντα κτλ. ἐνισχύει ἔστιν ὅτε, εἰμὴ διὰ τοπικῆς δράσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς εὐαρέστου ψυχικῆς διεγέρσεως. Εἶνε λοιπὸν ὁ καφές ποτὸν ἢ τροφή, ἀγαπητὸν μὲν πλουσίοις, τίμιον δὲ καὶ ἀπαραίτητον τοῖς πτωχοῖς ποτὸν πρόσφορον ποιηταῖς, ῥήτορσι, ἀνάγκη δὲ ἀναπόδραστος τοῖς κατοίκοις τῶν ἀνατολικῶν καὶ μεσημβρινῶν χωρῶν, τοῖς ἐκχανουμένοις ὑπὸ τῆς θερμότητος κρῖμα, ὅτι παρ' ἡμῖν ἡ καφεποσία φέρει ὡς ἀναπόσπαστον σύντροφον τὴν ὄκνηρίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς καφείοις ἀδολεσχίαν.

Τηλαγορεύεται λοιπὸν ὁ καφές, ὁ κατὰ τὰ εἰωθότα παρεσκευασμένος πρὸς τὰς ἀτονίας τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων καὶ τὰς εἰς τὴν διάρροιαν ἐπιρρεπείας, οὐ μόνον, ὡς διὰ τῶν τοπικῶν στοιχείων διεγείρων τὰ πεπτικὰ ὄργανα καὶ ἐπάγων τὸ αἷμα ἐπ' αὐτά, ἀλλὰ καὶ ὡς τονῶν καὶ στύφων διὰ τὰ δεψώδη στοιχεῖα. Διὸ καὶ εἶνε φάρμακον ἵκανως δραστικὸν πρὸς τὰς ὀξυρευγμίας καὶ πυρώσεις καὶ ναυτίας καὶ ὑπερεμέσεις, τὰς τε ἄλλας καὶ τὰς ἐξ ἴπεκακουάνης, ἤττον πρὸς τὰς ἐξ ἐμετικῆς τρυγός. Ἄλλ' ἐνταῦθα κατὰ τὸ περιγενόμενον τῆς καθ' ἡμέραν πείρας ἐλαττοῦται τῆς θέας (τείου) ὡς τονωτικὸν καὶ ὡς πεπτικὸν καὶ ἀμεινον χρῆσθαι ταύτη, ἢ ἐκείνω. Πρὸς δὲ τοὺς κατάρρους τῶν ἐντέρων, τοὺς μετὰ ψυχεώς καὶ διύγράνσεως τῶν ποδῶν καὶ πρὸς τὰ παρ-

ΠΕΤΡΟΣ Π. ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ ΝΙΕΓΚΟΣ

ἔθνικός ποιητής τοῦ Μαυροθεουνέου.